

รายงานการประชุมสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔

วันพุธ ที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๐๐ น.

ณ ห้องประชุมเอื้องสายส่องแสง ชั้น ๓ อาคารสำนักกิตติทัตเพื่อการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผู้มาประชุม

- | | | |
|----------------------------------|----------------|--|
| ๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สารุ่ง | ตันตระกุล | ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ |
| ๒. อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ | บุญแจ้ง | กรรมการและ
รองประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ |
| ๓. นายยงยุทธ | แสนใจพรหม | กรรมการและ
รองประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ |
| ๔. อาจารย์กิตตินันท์ | หอมพุ่ง | กรรมการ |
| ๕. อาจารย์วชิรนนท์ | แก้วตาปี | กรรมการ |
| ๖. อาจารย์ ดร.สุภารัตน์ | แสงแก้ว | กรรมการ |
| ๗. อาจารย์ ดร.กันยารัตน์ | รินศรี | กรรมการ |
| ๘. อาจารย์พัฒน์นรินทร์ | ศุขโรจน์ | กรรมการ |
| ๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยรัตน์ | นทีประสิทธิ์พร | กรรมการ |
| ๑๐. ว่าที่ร้อยตรีอานนท์ | มะโนเมือง | กรรมการ |
| ๑๑. นางสาวฉัตรภรณ์ | กาวิ | กรรมการ |
| ๑๒. นายภาสกร | แห่งศักดิ์ศรี | กรรมการ |
| ๑๓. นายธีรพงศ์ | เตชาติ | กรรมการ |
| ๑๔. นายทวีวัฒน์ | หนักแน่น | กรรมการ |
| ๑๕. นายชนะโชค | สันต์สวัสดิ์ | กรรมการ |
| ๑๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา | ทองบุญนาค | กรรมการและเลขานุการ |
| ๑๗. นายอุดมศักดิ์ | ปัญญาอินทร์ | กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |
| ๑๘. นางชลธิชา | ชัยสุวรรณ | ผู้ช่วยเลขานุการ |
| ๑๙. นางสาวภาคจิรา | กบใจ | ผู้ช่วยเลขานุการ |

ผู้ไม่มาประชุม

- | | | |
|--------------|--------|-----------|
| ๑. นายอานนท์ | ผัดแปง | ติดภารกิจ |
|--------------|--------|-----------|

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวกัลยกร	สุสิงโส	ตัวแทนจากพนักงานราชการ
๒. อาจารย์ภานุวัฒน์	สุวรรณกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัย จากคณาจารย์ประจำ
๓. อาจารย์ ดร.พสุ	ปราโมกข์ชน	กรรมการสภามหาวิทยาลัย จากคณาจารย์ประจำ
๔. อาจารย์นิมิต	วุฒินทร์	กรรมการสภามหาวิทยาลัย จากคณาจารย์ประจำ

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สารุ่ง ตันตระกูล ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประทานที่ประชุม กล่าวเปิดการประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ**๑.๑ แนะนำกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สารุ่ง ตันตระกูล ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประทานที่ประชุม แนะนำกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ ซึ่งเข้าร่วมประชุมสภาคณาจารย์และข้าราชการ ในคราวประชุมครั้งนี้ด้วย จำนวน ๓ ท่าน ได้แก่

- ๑) อาจารย์ภานุวัฒน์ สุวรรณกุล
- ๒) อาจารย์ ดร.พสุ ปราโมกข์ชน
- ๓) อาจารย์นิมิต วุฒินทร์

มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องแจ้งเพื่อพิจารณา

๔.๑ กรณีคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและการละเมิดอันเกิดจากการออกกฎ (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สารุ่ง ดันตระกูล ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประธานที่ประชุม นำเสนอที่ประชุมเกี่ยวกับกรณีคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและการละเมิดอันเกิดจากการออกกฎ (อุทธรณ์คำพิพากษา) ตามเอกสารแนบเล่มประกอบการประชุมวาระ ๔.๑

ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑) ตามที่กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการได้รับเลือกไปเป็นคณะกรรมการศึกษาข้อมูลและแนวทางการดำเนินการอันเนื่องมาจากคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดนั้น คณะกรรมการได้มีการประชุม ๒ ครั้ง ในครั้งแรกได้มีการตั้งอนุกรรมการเพื่อศึกษาข้อมูล และการประชุมครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๔ นี้ ได้นำเสนอมติของคณะอนุกรรมการที่ได้ไปศึกษาข้อมูลมาแจ้งต่อคณะกรรมการศึกษาฯ ซึ่งเป็นไปตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษา โดยมีข้อเท็จจริงที่หนึ่งว่า การที่มหาวิทยาลัยหักเงินค่าจ้างในอัตรา ๐.๒ นั้นมิชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่สอดคล้องตามมติคณะรัฐมนตรี ที่นำไปเป็นคำตอบแทนทางตำแหน่งวิชาการ และจัดเป็นสวัสดิการ ซึ่งต่อจากนี้ไปไม่ควรหัก ข้อเท็จจริงที่สองคือในส่วนของการเยียวยาย้อนหลังจากการที่หักเงินค่าจ้างในอดีตที่ประชุมอนุกรรมการจึงมีมติให้ข้อเสนอแนะว่า ๑) มหาวิทยาลัยควรจ่ายเงินค่าจ้างเต็มอัตรา ๑.๕ – ๑.๗ และ ๒) มหาวิทยาลัยควรพิจารณาการให้การเยียวยา เพราะหากมหาวิทยาลัยไม่ดำเนินการตามสองข้อนี้ อาจมีการฟ้องร้องตามมาอีก แต่ทั้งนี้ในการประชุมคณะกรรมการศึกษาฯ ในวันนั้นไม่ได้มีมติเห็นชอบตามที่อนุกรรมการเสนอ จากนั้นอธิการบดี ซึ่งเป็นประธานที่ประชุมได้นำเสนอข้อมูลตามเอกสารข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการศึกษาฯ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๔ ในเอกสารแนบเล่มประกอบการประชุมวาระ ๔.๑ โดยกล่าวถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นหากมหาวิทยาลัยต้องจ่ายเต็มอัตรา ๑.๕ – ๑.๗ แจ้งให้ทราบว่า มีจำนวนบุคลากรเกินกรอบอัตรา จำนวน ๖๐ คน ซึ่งหากจ่ายเต็มแล้วก็จะไม่มีเงินมาจ่ายบุคลากรที่เกินกรอบอัตรา และมหาวิทยาลัยจะไม่ยอมนำงบประมาณเงินรายได้มาจ่าย ในส่วนของคำตอบแทนทางตำแหน่งวิชาการก็ต้องหายไปหาหนึ่ง ซึ่งตามคำพิพากษาของศาลในหน้า ๔๓ บรรทัดที่ ๑๙ จนถึงหน้า ๔๔ บรรทัดที่ ๑๔ ได้วินิจฉัยไว้อย่างชัดเจนว่า “...เป็นสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งนั้น มหาวิทยาลัยจะต้องจัดสรรเงินมาทดแทน มิให้นำเงินสวัสดิการมาใช้ประโยชน์เพื่อการนี้ อีกทั้งมิใช่ความหมายของคำว่าสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลที่บุคคลทุกรายมีสิทธิได้รับจากหน่วยงานของรัฐเพื่อประโยชน์ของตนเอง เพราะในทางปฏิบัติบุคลากรต้องเป็นผู้จ่ายเงินในส่วนนี้เพื่อผู้อื่นเสียเอง การที่สภามหาวิทยาลัยอุทธรณ์ว่ามหาวิทยาลัยมีสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูล ได้แก่

เงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ เงินประจำตำแหน่งบริหารเงินสมทบกรณีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้นนั้น จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนการกล่าวอ้างกองทุนสวัสดิการนั้น เห็นว่าในปัจจุบันสภามหาวิทยาลัยได้ออกระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย สิทธิในการเบิกค่ารักษาพยาบาล ค่าตรวจสุขภาพประจำปี ค่าเล่าเรียนบุตร และเงินช่วยเหลือกรณีพนักงานมหาวิทยาลัยถึงแก่ความตาย ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งกำหนดสวัสดิการที่พึงได้รับให้กับพนักงานมหาวิทยาลัย และเป็นเงินที่ได้รับการจัดสรรอุดหนุนค่าใช้จ่ายจากเงินงบประมาณ โดยในขณะเกิดเหตุพิพาทแม้จะยังไม่มีการจัดสรรเงินอุดหนุนในส่วนนี้ให้แก่มหาวิทยาลัย อันเป็นเหตุให้มีการหักเงินจากค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยทุกรายก็ตาม แต่สภามหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมีอาจชี้แจงรายละเอียดให้ชัดเจนได้ว่ากองทุนสวัสดิการได้มีการก่อตั้งขึ้นตามระเบียบ หรือข้อบังคับใด มีวัตถุประสงค์เพื่อพนักงานมหาวิทยาลัยในเรื่องใด หรือมีหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานสวัสดิการข้าราชการที่พึงได้รับหรือไม่ อย่างไร ทั้งที่เป็นหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยที่ต้องแสดงพยานหลักฐานให้เป็นที่ประจักษ์ต่อศาล กรณีจึงเป็นการกล่าวอ้างเลื่อนลอยที่ยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่า การที่สภามหาวิทยาลัยมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ และการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ ให้หักเงินค่าจ้างในอัตรา ๐.๒ เท่า ของเงินเดือนข้าราชการแรกบรรจุ เพื่อใช้เป็นสวัสดิการ เป็นการใช้อำนาจที่ขัดแย้งกับกฎหมาย ทั้งยังไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ในส่วนหลักการเกี่ยวกับสวัสดิการและประโยชน์กึ่งกุลของพนักงานมหาวิทยาลัย อุทธรณ์ของสภามหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ในส่วนนี้จึงฟังไม่ขึ้น” แม้ว่าคำพิพากษาของศาลมีผลเฉพาะบุคคลที่ฟ้องร้อง แต่ทั้งนี้ ในคำวินิจฉัยของศาลก็ปรากฏข้อเท็จจริงที่เป็นหลักการว่าสิ่งที่ทำมานั้นไม่ถูกต้อง สิ่งใดที่มหาวิทยาลัยไม่ควรทำ อย่างไรก็ตามก็ดีผู้บริหารพยายามเล่าถึงหลักการบริหาร ในช่วงเริ่มต้นที่รัฐจัดสรรเงินมาให้ แต่จำนวนบุคลากรในขณะนั้นมีจำนวนไม่ถึงอัตราที่รัฐจัดสรรเงินมาให้ มีบางมหาวิทยาลัยนำเงิน ที่เหลือเก็บไว้ในรูปแบบกองทุน ซึ่งถูกยึดคืนภายหลัง ตามระเบียบของการใช้เงินในส่วนนี้จะเก็บไว้ได้ ไม่เกิน ๒ ปีงบประมาณ มหาวิทยาลัยจึงเร่งเพิ่มอัตราพนักงาน ส่วนหนึ่งได้จากอัตราเกษียณ ช่วงนั้นก็จะมีจ้างอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีการเปิดหลักสูตรใหม่ และจัดตั้งหน่วยงานใหม่เพื่อเร่งเพิ่มอัตรากำลังให้ได้ตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรรมาเต็มกรอบ อีกทั้งคิดว่าอัตรา ๐.๒ ที่หักไว้ไม่ใช่เงินส่วนบุคคล แต่เป็นเงินที่รัฐให้มาก่อนและมหาวิทยาลัยมีสิทธิ์บริหารภายใต้กลไกความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย และแจ้งว่าคำพิพากษาไม่ใช่กฎหมายไม่ใช่แนวปฏิบัติจะทำตามหรือไม่ก็ได้ สุดท้ายก่อนสิ้นสุดการประชุมทางฝ่ายผู้บริหารพยายามโน้มน้าวโดยการสอบถามว่าเห็นด้วยหรือไม่ โดยบอกว่าไม่ยากให้มีการฟ้องร้องแต่มหาวิทยาลัยก็ไม่สามารถจ่ายเต็ม และจะหารูปแบบที่เหมาะสมแล้วเรียกประชุมบุคลากรซึ่งก็ได้ให้ความเห็นกับทางฝ่ายบริหารว่าต้องเป็นการเรียกประชุมบุคลากรทั้งหมด ไม่ใช่เพียงแต่พนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งบุคลากรทุกกลุ่มในมหาวิทยาลัยควรได้รับรู้รับทราบร่วมกันเพราะว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นจะเป็นปัญหาและมีผลกระทบที่เกิดในภาพรวม

๒) มหาวิทยาลัยแจ้งว่าได้ทำหนังสือทวงถามไปยังสำนักงบประมาณและได้รับการตอบกลับมาว่าเป็นการเบิกจ่ายเงินงบประมาณอุดหนุนที่ถูกต้อง และเคยคืนงบประมาณจริงเนื่องจากไม่ได้นำมาใช้จนหมดจึงเร่งทำการรอบอัตรากำลังเพื่อชดเชยอัตราเกษียณ และเป็นไปตามที่หลักสูตรร้องขอว่าต้องการให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตรให้ครบ และได้ถามกรรมการว่าหาคำตอบให้กับฝ่ายบริหารได้หรือไม่ว่าควรจะทำอย่างไร แต่ยังมีใครตอบ ท่านจึงอธิบายว่าสิ่งที่ฝ่ายบริหารทำอยู่นี้ถูกต้องหรือไม่ เพราะเงิน ๐.๒ ที่ได้หักไปนั้นได้นำมาจัดเป็นสวัสดิการจริง แต่สิ่งที่เป็นประเด็นอยู่นั้นคือเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการสองขา ซึ่งเห็นได้ว่าการเบิกเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการขาที่ ๑ จากเงินอุดหนุนนี้ นอกจากนั้นยังมีเงินสมทบกองทุนประกันสังคม (ในฐานะนายจ้าง) เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร ค่าตรวจสุขภาพประจำปี ถ้าเหลือจากนี้ก็จัดส่งคืนคลังทั้งหมด ในส่วนของคำพิพากษาของศาลนั้นเนื่องจากเป็น Civil Law มีผลผูกพันเฉพาะผู้ฟ้องร้อง ส่วนผู้ที่ไม่ได้ฟ้องร้องก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะเอาคำตัดสินนี้มาเป็นเกณฑ์บังคับให้ผู้บริหารต้องปฏิบัติตาม ในกรณีนี้ผู้ฟ้องร้องเป็นอาจารย์คุณวุฒิปริญญาโท ในส่วนของการยกเลิกประกาศเกี่ยวกับการกำหนดค่าจ้าง ในปี ๒๕๕๖ นั้น มหาวิทยาลัยก็ได้ยกเลิกประกาศฉบับนั้นไปแล้ว และได้ใช้ประกาศใหม่ในปี ๒๕๖๐ ในส่วนนี้มหาวิทยาลัยจึงเห็นว่าไม่ต้องดำเนินการใดๆ แล้ว คนที่จะฟ้องแล้วชนะคดีทันทีก็จะเป็นคนที่อยู่ในลักษณะเดียวกับผู้ฟ้องร้องก่อนหน้านี้คือเป็นอาจารย์คุณวุฒิปริญญาโท ส่วนผู้ที่มีคุณวุฒิปริญญาตรี หรือปริญญาเอกจะไม่ได้อยู่ในกรณีนี้ การฟ้องใหม่อาจจะชนะหรือไม่ก็ได้ ซึ่งไม่แน่ใจว่าที่ฝ่ายบริหารแจ้งมานั้นถูกต้องหรือไม่.

๓) ในประเด็นที่ทางฝ่ายบริหารอ้างว่าสิ่งที่ทำมาไม่ผิดนั้นเพื่อที่จะไม่ให้มีผลทางกฎหมาย หากยอมรับว่าผิดก็จะสอดคล้องกับคำพิพากษาทันที ส่งผลให้ต้องมีการคิดเงินเยียวยาย้อนหลังให้กับทุกคน แต่การอ้างว่าเป็น Civil Law นั้นเป็นการอ้างที่ไม่ถูกต้อง

๔) ประเด็นแรกคำพิพากษามาจากผู้ฟ้องร้องมีผลตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา เนื่องจากเป็นช่วงแรกที่คนกลุ่มแรกเข้ากรอรับเงินอุดหนุน ซึ่งความจริงแล้วผู้ฟ้องได้ดำเนินการฟ้องร้องย้อนไปตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ แต่ศาลไม่รับพิจารณา สภามหาวิทยาลัยมีมติในเดือนเมษายน ๒๕๕๖ ให้จ่ายเงินเดือนในอัตรา ๑.๓ - ๑.๕ ซึ่งเป็นการออกมติย้อนหลัง โดยต้องใช้เงินรายได้ไปประมาณร้อยละล้านบาทเพื่อจ่ายให้กับพนักงานมหาวิทยาลัยคนอื่นๆ ที่ยังไม่เข้ากรอด้วย เพราะงบอุดหนุนนั้นรัฐทยอยจัดสรรให้เป็นระยะเวลา ๕ ปี ไม่แน่ใจว่าเข้าครบเต็มกรออัตราเมื่อใด แต่ ณ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ยังนำคนเข้ากรอไม่ครบ คาดว่าน่าจะเข้าเต็มกรอในช่วงปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ ระหว่างนั้นเงินรายได้ก็ทยอยจ่ายลดลง สังเกตว่าในคำวินิจฉัยไม่ได้กล่าวถึงคุณวุฒิปริญญาตรีและปริญญาเอกเลยเนื่องจากศาลพิจารณาเป็น รายกรณี แต่ทั้งนี้การเพิกถอนระเบียบปี ๒๕๕๕ ก็ผูกพันกับอาจารย์คุณวุฒิปริญญาโทจำนวนมาก แต่ ณ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยก็ยังไม่มีการดำเนินการให้กับอาจารย์คุณวุฒิปริญญาโท ประเด็นที่สอง เงินผลประโยชน์และสวัสดิการก็ถูกส่งในคำวินิจฉัยของศาลไม่ได้บอกว่าหักไม่ได้ แต่การที่หักไปเมื่อกลับคืนให้ต้องมีมูลค่าเท่ากับที่ได้หักไป และทุกคนต้องเข้าถึงเงินนั้นได้ ในกรณีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพส่วนนี้สามารถดำเนินการได้ แต่ส่วนที่สมทบให้ต้องไม่ใช่เงินที่นำมาจากงบอุดหนุน

ในส่วนของการรักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร เป็นสวัสดิการที่ทุกคน ไม่สามารถเข้าถึงได้ร้อยละเปอร์เซ็นต์ และที่นำไปใช้จ่ายไม่ได้เลยคือเงินประกันสังคมก็ไปขอเพิ่มเติมมาจากงบประมาณแผ่นดินเช่นเดียวกัน และเงินค่าตอบแทนตำแหน่งทางวิชาการเพราะอาจารย์ที่ได้ตำแหน่งวิชาการมีการของบประมาณเพิ่มเติมมาจากทางสำนักงบประมาณแล้วเป็นงบประมาณเงินอุดหนุนเช่นเดียวกันแต่เป็นการขอเฉพาะบุคคลไม่เกี่ยวกับงบประมาณอุดหนุนอัตรา ๑.๕ - ๑.๗ ประเด็นที่จ่ายค่าตอบแทนตำแหน่งทางวิชาการ ๒ ขา ในส่วนของขาที่สองจ่ายจากเงินรายได้นั้นเป็นไปโดยชอบ แต่ว่าการแตกอัตราบุคลากรที่มากกว่าที่รัฐจัดสรรเงินมาให้ตามกรอบนั้นเป็นไปตามกรอบที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดแต่ได้ขอไปที่รัฐหรือไม่ เนื่องจากตั้งแต่เมื่อปี ๒๕๕๕ รัฐกำหนดกรอบให้มหาวิทยาลัยที่ ๘๕๐ อัตราแต่ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ สายวิชาการขอไป ๙๓๒ อัตรา และขอสายสนับสนุน ๓๘๑ อัตรา รวมทั้งสองสายเป็นจำนวนกว่า ๑,๖๓๑ อัตรา ณ ปัจจุบันข้อมูลจากกองบริหารงานบุคคลมีจำนวนพนักงานมหาวิทยาลัยทั้งสองสาย ๙๑๘ คน เป็นสายวิชาการ ๔๙๐ คน เป็นสายสนับสนุน ๔๒๘ คน มีพนักงานมหาวิทยาลัยสายบริหารวิชาการ พนักงานมหาวิทยาลัยชั่วคราวอีกด้วย

๕) ณ ปัจจุบันพนักงานมหาวิทยาลัยหลายๆ คนลาออกจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจำนวนมากแล้ว

๖) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ณ ปัจจุบันจะเป็นผู้ที่สมัครใจเข้ากองทุนเอง ไม่ได้บังคับเข้าทุกคน แต่ถ้ารีบออกไปโดยที่ไม่อยู่ครบสิ้นสุดตามข้อกำหนด ก็อาจทำให้เสียสิทธิประโยชน์ไปได้ เพราะรูปแบบการออมของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพก็เพื่อให้มีเงินเก็บสำรองยามที่เราเกษียณอายุราชการ

๗) ในปี ๒๕๖๓ เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมีทั้งเงินในส่วนเงินอุดหนุนและเงินรายได้ก็มีประชาคมสอบถามเช่นเดียวกันว่าควรออกจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือไม่ ให้คำแนะนำคือหากจะออกควรต้องครบ ๑๐ ปีก่อนเพราะจะได้เงินของเราคืนทั้งหมด ถ้าออกก่อนครบ ๑๐ ปี เงินของเรา ก็จะหายไปครึ่งหนึ่ง เพราะหากลองคำนวณเงินหลังเกษียณที่ได้จากประกันสังคมแล้วไม่น่าจะเพียงพอต่อการใช้ชีวิตหลังเกษียณ

๘) เจตนารมณ์ของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะคล้ายกับของเอกชนที่จัดทำขึ้น แต่ของทางเอกชนใช้เงินรายได้จากการทำธุรกิจ แต่ของมหาวิทยาลัยจะเหมือนในแบบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการซึ่งหากพนักงานมหาวิทยาลัยเก็บเงิน เงินส่วนนี้เพื่อไปลงทุนซื้อตราสารหนี้ หรือลงทุนในลักษณะอื่นอาจให้ผลตอบแทนสูงกว่า

๙) ข้อมูลของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่ใช้เงินงบประมาณเงินรายได้ จากข้อมูลที่มีจะเป็นในส่วนพนักงานรายปีไม่น่าจะเป็นในส่วนพนักงานมหาวิทยาลัย

๑๐) หากเห็นตรงกันว่าการหักเงินค่าจ้างเพื่อให้มหาวิทยาลัยนำไปจัดเป็นสวัสดิการเป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ก็ยืนยันว่ามหาวิทยาลัยต้องจ่ายค่าจ้างเต็มอัตรา ๑.๕ - ๑.๗

๑๑) ข้อสังเกตจากข้อมูลสรุปการประชุมคณะกรรมการศึกษาฯ มีประเด็นน่าสนใจที่ทางฝ่ายบริหารได้พูดถึง คือ การจ่ายเงินเยียวยาย้อนหลังนั้นมีปัญหาแน่ แต่มหาวิทยาลัยบอกว่าสามารถทำได้ในงบอุดหนุนสามร้อยละกว่าล้านบาท และตามทีอธิการบดีถามว่าจะหาทางออกอย่างไรให้ผู้บริหาร

จะนำเงินที่ไหนมาจ่าย ถ้าทำได้ท่านจะทำทันที สภาคณาจารย์และข้าราชการก็น่าจะมีแนวทางที่เป็นทางเลือกให้กับฝ่ายบริหาร ทั้งนี้ก็ต้องคงไว้ในสิทธิ์ขั้นสูงสุดที่พึงได้

๑๒) หากไม่ได้ ๑.๕ – ๑.๗ เต็มในตอนนีทางออกทางหนึ่งที่ต้องเร่งดำเนินการคือการขยายเพดานขึ้นไปโดยอัตโนมัติ เพราะมีเงินงบประมาณคงเหลืออยู่ตามที่ได้ศึกษาข้อมูลในชุดคณะอนุกรรมการศึกษาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำขั้นสูงของพนักงานมหาวิทยาลัยโดยสามารถชะลอระยะเวลาที่ค่าจ้างจะชนเพดานอีกได้ประมาณ ๓ ปี

๑๓) ผู้บริหารไม่มีนโยบายในการต้องปรับเปลี่ยนอะไร เพราะเป็นกรณีเฉพาะบุคคลไม่เกี่ยวกับบุคคลอื่น การที่เราเรียกร้องทั้งค่าจ้างเต็มอัตรา ๑.๕ – ๑.๗ และเงินเยียวยาย้อนหลัง เป็นสิทธิ์ของแต่ละคนที่ยากจะรักษาสีทธิ์ไว้หรือไม่ หากอยากรักษาสีทธิ์ต้องไปให้ศาลตัดสินอีก

๑๔) สภาคณาจารย์และข้าราชการควรเสนอเรื่องขึ้นไปเป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการ โดยถือว่าสภาคณาจารย์และข้าราชการได้พยายามทำตามหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ แล้ว หากมหาวิทยาลัยไม่ยอมรับแนวทางที่เสนอ และไม่มีเคลื่นไหวในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ อาจนำไปสู่การถูกฟ้องร้องจากผู้ที่ต้องการรักษาสีทธิ์

๑๕) ยืนยันว่าต้องจ่ายเต็มจำนวน ๑.๕ – ๑.๗ ก่อน และหลังจากนั้นบุคลากรก็ต้องช่วยกันหาวิธีช่วยให้มหาวิทยาลัยมีรายได้โดยไม่แบ่งว่าเป็นบุคลากรประเภทใด ทุกคนร่วมด้วยช่วยกัน แต่มหาวิทยาลัยต้องคิดกิจกรรมขึ้นมาให้บุคลากรได้ช่วยกันระดมเงินรายได้เข้ามหาวิทยาลัย

๑๖) ยืนยันให้จ่ายเต็มจำนวน ๑.๕ – ๑.๗ และในส่วนอัตราที่เกิน ๖๐ อัตราต้องจ่ายโดยเงินรายได้ ซึ่งในแต่ละปีการจ่ายด้วยเงินรายได้จะลดลงเมื่อนำ ๖๐ อัตราที่เกินทดแทนอัตราเกษียณหรือมหาวิทยาลัยต้องใช้เงินเท่าไรในการจ่าย ๖๐ อัตราแล้วนำเงินมาหารเฉลี่ยจากอัตราตามกรอบ ซึ่งหมายความว่าพนักงานก็จะไม่ได้รับ ๑.๕ – ๑.๗ เต็ม แต่ก็ค่อยๆ ได้รับเพิ่มขึ้นจนได้รับเต็มเมื่อนำ ๖๐ อัตราที่เกินทดแทนอัตราที่เกษียณ

๑๗) ไม่ว่าจะจ่ายในอัตราไหนก็ต้องปรับแก้ให้ขยายเพดาน หรือการเลื่อนไหลข้ามแท่งเงินค่าจ้างก่อน เพื่อไม่ให้พนักงานที่ปัจจุบันเงินเดือนชนเพดานเมื่อมีการขยับอัตราแต่ก็ไม่ได้รับ ค่าจ้างเพิ่มขึ้นเลย และจะเป็นข้ออ้างที่มหาวิทยาลัยไม่นำเงินมาจ่ายอีกด้วย

๑๘) เงินงบประมาณอุดหนุนสำนักงานงบประมาณจะรับคืนเมื่อจัดสรรมาให้แต่เราใช้ไม่ถึงจำนวนที่จัดสรร สวัสดิการจัดได้เพราะเงินอุดหนุนใช้เบิกจ่ายเป็นค่าจ้างค่าตอบแทนและสวัสดิการสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสิทธิ์รับเงินดังกล่าวเท่านั้น ดังนั้นเงินที่ถูกหักไปก็ต้องกลับคืนมายังพนักงานที่ถูกหักเต็มจำนวน และไม่ควรจะเหลือคืน ไม่แนะนำให้ใช้วิธีเฉลี่ยจ่ายให้อัตราที่เกิน ๖๐ อัตรา เพราะก็ยังเป็นความเสี่ยงที่การจ่ายไม่เต็มจำนวน ดังนั้นโครงการใดที่ชะลอไปก่อนได้ก็ควรชะลอ ส่วนไหนเป็นสิทธิประโยชน์ที่หามาได้ต้องเอามาเติม มิเช่นนั้นมหาวิทยาลัยก็เสี่ยงที่จะถูกฟ้องอยู่ตลอดเวลา

๑๙) เสนอให้มหาวิทยาลัยจ่ายเต็มอัตรา ๑.๕ – ๑.๗ ส่วนเมื่อจ่ายเต็มแล้วหลังจากนั้นมหาวิทยาลัยจะมีการดำเนินการอย่างไรให้หรือกันอีกครั้ง หากต้องหักเงินเพื่อไปช่วยเหลืออัตราที่เกินก็ต้องเป็นไปตามความสมัครใจของแต่ละคน และมหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบ ไม่ใช่ให้พนักงาน

มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ ทุกคนต้องรับรู้รับทราบร่วมกัน เรื่องนี้เป็นขวัญกำลังใจของทุกคน ยิ่งดำเนินการซ้ำยิ่งเกิดความเสียหาย

๒๐) ข้อเรียกร้องนี้มาจากคำตัดสินทางกฎหมาย จึงควรยืนยันให้จ่ายเต็ม ๑.๕/๑.๓ และ ไม่เสนอทางเลือกอื่น หากมหาวิทยาลัยจ่ายเต็มไม่ได้ต้องชี้แจง จึงจะเจรจาเสนอทางเลือกเพื่อช่วยหาทางออกให้กับมหาวิทยาลัย

๒๑) ในส่วนของศาลปกครองเรื่องอายุความนั้นโดยหลักให้ฟ้อง ๙๐ วันนับตั้งแต่วันที่รู้คำพิพากษา หรือแม้แต่วางงานประชุมยังสุมเสียง ถ้าเลยก็ขาดอายุความ ถือว่าท่านยอมรับ เพราะว่าเป็นการกระทำโดยมิชอบจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ การกระทำทุกอย่างต้องมีกฎหมายให้อำนาจจึงจะทำได้ เมื่อศาลให้เพิกถอนระเบียบ เมื่อกฎหมายตัดสินอย่างไรไม่ปฏิบัติตามจะเข้าข่ายละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หากเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเองหรือผู้อื่นที่มิชอบ ไม่ว่าจะเป็นเงินตำแหน่งที่เอาให้ใคร หรือที่รับเกิน ๖๐ คนที่ถือว่าเป็นผู้อื่นเพราะเป็นคนทีนอกเหนือจากอัตราตามกรอบที่รัฐอนุมัติจัดสรรงบประมาณมาให้ มหาวิทยาลัยราชภัฏอื่นที่ไม่ใช่คู่ความคดียังเกรงกลัวรีบปรับให้ถูกต้อง ดังนั้นต้องทำให้ถูกต้องตามหลักการหลักกฎหมายก่อน ส่วนนอกนั้นค่อยเป็นเรื่องของการเจรจาในภายหลัง ในส่วน ๖๐ อัตราที่เกินใครมาก่อนมาหลังนั้นตรวจสอบได้ รวมถึงต้องแยกเงินเป็นกลุ่มของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน เพราะนำเงินที่หักของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนไปใช้ในส่วนของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการไม่ได้ต้องแยกกัน ส่วนที่เกินก็เป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่อาจต้องนำเงินรายได้มาจ่าย ในส่วนเรื่องกองทุนเป็นเรื่องของพวกเรา ในเรื่องเยี่ยวนั้นสามารถไกล่เกลี่ยได้ จะรับเต็มจำนวนหรือไม่เต็มจำนวน หรือหากมหาวิทยาลัยไม่มีเงินจ่าย อาจจัดตั้งเป็นกองทุนดีเป็นมูลค่าหุ้นคืนให้ หรือให้รับเงินคืนพร้อมดอกเบี้ยเมื่อเกษียณ หรือให้กู้ยืมหมุนเวียน ขอฝากความห่วงใยในเรื่องอายุความไว้ด้วย

๒๒) สภาคณาจารย์และข้าราชการร่วมระเบียบที่รองรับเสนอเข้าไปเลยได้หรือไม่

๒๓) จากการสอบถามผู้อำนวยการกองคลังว่าระเบียบศาลสั่งให้ยกเลิก แต่การดำเนินการของกองคลังยังยึดตามระเบียบที่ศาลเพิกถอน ซึ่งจะผลักดันพูดในสภามหาวิทยาลัยต่อไป ณ วันที่ทางมหาวิทยาลัยโดยผู้บริหารนำเสนอสภามหาวิทยาลัย และทางผู้แทนคณาจารย์พูดคุยให้สภามหาวิทยาลัยสั่งการ นายกสภามหาวิทยาลัยพูดทุกครั้งว่าต้องจ่ายเพราะเสี่ยงกับอาญาทุจริตทางปกครอง หากมีพลเมืองดักกล่าวโทษว่าไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งเข้าข่ายกระทำการเพื่อประโยชน์บุคคลอื่น

๒๔) ข้อมูลในตอนนี้จะต้องเป็นในลักษณะจากระดับล่างขึ้นระดับบน และจะไปบรรจบที่สภามหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ถูกฟ้องร่วมรายแรก ตอนนี้สภามหาวิทยาลัยจึงเปิดช่องให้มหาวิทยาลัยได้มาคุยเจรจากับบุคลากรก่อนและนำข้อมูลมา ประกอบกับข้อมูลจากตัวแทนคณาจารย์และประธานสภาคณาจารย์ ดังนั้นในวันที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยต้องมีข้อมูลที่สะท้อนคิดให้สภามหาวิทยาลัยมีมติออกมา เพราะฝ่ายบริหารเองก็ยังไม่ทำอะไรไม่ได้หากสภาไม่ขับเคลื่อน ควรมีข้อมูลที่เป็นไปตามหลักกฎหมายให้สภามหาวิทยาลัยรับทราบ

๒๕) ผู้แทนคณาจารย์หากไม่เห็นด้วยต้องอภิปรายคัดค้านอย่างชัดเจน มิเช่นนั้นเมื่อสภามหาวิทยาลัยโดนฟ้องท่านก็จะโดนด้วย

มติที่ประชุม

๑) เห็นชอบให้เสนอความเห็นต่อท่านอธิการบดีโดยด่วนที่สุด ดังนี้

๑.๑) เห็นควรพิจารณาดำเนินการปรับอัตราค่าจ้างให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด โดยจ่ายเงินค่าจ้างให้กับพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ในอัตรา ๑.๗ ของอัตราเงินเดือนข้าราชการแรกบรรจุ และจ่ายเงินค่าจ้างให้กับพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ในอัตรา ๑.๕ ของอัตราเงินเดือนข้าราชการแรกบรรจุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

๑.๒) การหักเงินค่าจ้าง ๐.๒ ตั้งแต่เริ่มบรรจุของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละคน เห็นควรพิจารณาเยียวยาคืนให้กับพนักงานมหาวิทยาลัยทุกคนตามสถานะทางการเงินของมหาวิทยาลัยต่อไป

๒) รับรองมติที่ประชุมทันที

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอเพื่อทราบ

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่นๆ

๖.๑ เชิญชวนเข้าร่วมกลุ่มสมาคมคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

อาจารย์นิมิต วุฒินันท์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำแจ้งที่ประชุมเพื่อประชาสัมพันธ์เชิญชวนเข้าร่วมกลุ่มสมาคมคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

มติที่ประชุม

รับทราบ

๖.๒ กรณีการยุบภาควิชา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สารุ่ง ต้นตระกูล ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประทานที่ประชุมสอบถามความคิดเห็นที่ประชุมเกี่ยวกับการยุบภาควิชาว่าเห็นด้วยหรือไม่ ซึ่งคณาจารย์โดยส่วนมากไม่เห็นด้วยต่อการยุบภาควิชา เนื่องจากแนวคิดของการมีภาควิชาคือเป็นแหล่งรวมวิชาความรู้รวมคนที่อยู่ในศาสตร์เดียวกันหรือใกล้เคียงกันไว้ด้วยกัน ทำให้เกิดความแข็งแกร่งทางวิชาการ แนวคิดของภาควิชาคือการให้ความสนใจว่าจะพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตร พัฒนา

วิชาการอย่างไร ซึ่งภาควิชาในอดีตก็ไม่เคยมีเงินประจำตำแหน่ง เพียงแต่ควรปรับเปลี่ยนวิธีการบริหาร ภาควิชาแต่ไม่ควรยุบภาควิชา ซึ่งตามที่มีความคิดว่ายุบแล้วจะเกิดความคล่องตัวก็ไม่น่าเห็นว่ามีตัวชี้วัด หรือเกณฑ์ในการประเมินว่าทำให้มีความคล่องตัวเพิ่มขึ้นอย่างไร เบื้องต้นขออภิปรายเพียงเท่านี้ก่อน

มติที่ประชุม

รับทราบ

๖.๓ กำหนดการประชุมสภาคณาจารย์และข้าราชการครั้งต่อไป

- ไม่มีกำหนด -

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ น.

ชลธิชา ชัยสุวรรณ

(นางชลธิชา ชัยสุวรรณ)

ผู้ช่วยเลขานุการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ผู้จัดบันทึกรายงานการประชุม

กาญจนา ทองบุญนาค

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ทองบุญนาค)

กรรมการและเลขานุการสภาคณาจารย์และข้าราชการ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

